

Grundlag af rent løse Formodninger. Jeg vil antage, at man har haft en virkelig Basis for dette Forslag og for dets Vedtagelse, og jeg maa med Hensyn til den Betragtning, som jeg vil anlægge overfor denne Sag, hvis den naar frem til mig, ganske forbeholde mig, hvad Resultat jeg maatte komme til paa Grundlag af de Oplysninger, som i denne Sag kan fremskaffes. Thi naar det ærede Medlem som Begrundelse for, at man har foreslaaet denne Forhøjelse, siger, at det jo er Landbruget, der slipper sine arbejdsløse ind til Byerne, og derfor skal Landbruget nu straffes med at betale det dobbelte til Fonden — det sidste sagde det ærede Medlem naturligvis ikke, det er mine Ord —, saa vil jeg derom sige, at jeg tror ikke, man uden videre kan ræsonnere, som det ærede Medlem gør. Kan man uden videre lægge Ansvarer paa Landbruget for, at Byen har en dragende Magt, at Livet derinde drager mange til sig, at de Lønninger, man er naaet op til i Byerne, synes at virke fristende paa mange ude paa Landet? Eller kan man lægge Ansvarer paa Landbruget for, at der i mange Forhold i Byerne bydes Vilkaar med Hensyn til Arbejdstid, som frister mange, der bor paa Landet, til at søge indenfor Byernes Grænse? Jeg tror slet ikke, man kan anlægge den Betragtning, som det ærede 13de tingvalgte Medlem her gjorde sig til Talsmand for, og derfor kan hele den Side af Sagen efter min Opfattelse aldeles ikke komme med ind under de Overvejelser, der maa anstilles, før man gaar til en saa radikal Ændring med Hensyn til en hel Stands Bidragspligt til Fonden som den, man nu synes at ville foreslaa.

Saa har man, foranlediget ved Udtalelser fra baade det ærede 13de tingvalgte Medlem og det ærede 14de tingvalgte Medlem, været inde paa hele Afsnit III, paa Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Afsnit overhovedet hører hjemme i Loven. Jeg har jo nok, ogsaa ved Udtalelser, der er fremsat i det andet høje Ting, faaet Indtrykket af, at der her er ved at opstaa en vis fælles Opfattelse hos Personer, som hidtil aldeles ikke har haft en saadan, men rigtignok ud fra helt forskellige Forudsætninger og med helt forskellige Formaal. Thi det ærede 13de tingvalgte Medlem siger jo: Nu har Moren gjort sin Pligt, saa nu kan han vel gaa. Det vil sige: Nu har dette Afsnit i Loven tjent Arbejdsgivernes Interesser — det er det, det ærede Medlem mener —, og da disse Interesser ikke i synderlig Grad er til Stede mere, men dette Afsnit foranlediger en Byrde for Arbejdsgiverne,

kan de vel ikke have noget imod, at Moren gaar efter at have gjort sin Pligt. Det falder ogsaa sammen med, hvad det ærede 13de tingvalgte Medlem ønsker. Men hvorfor ønsker det ærede Medlem det? Det er jo slet ikke, fordi det ærede Medlem mener, at der ikke mere er Brug for ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Tværtimod, det ærede Medlem har jo den Opfattelse, at et betydeligt større Tal end de, der nu faar denne Hjælp, burde have den. Og hvis saa Arbejdsløsheden stiger i de kommende Maaned, hvad der desværre neppe er nogen Tvivl om, det er jo et aarligt tilbagevendende Fænomen, saa nærer jeg ingen Tvivl om, at det ærede 13de tingvalgte Medlem, naar vi faar Møde om denne Sag i Indenrigsministeriet, vil være den varmeste og mest veltalende Talsmand for betydeligt at udvide Rammerne og give øget Adgang til ekstraordinær Hjælp. Det ærede Medlem mener slet ikke, at denne Hjælp er overflødig. Heller ikke paa nogen Maade, saaledes som det ærede 14de tingvalgte Medlem mener, at man kan belaste Kasserne med denne fortsatte Hjælp, at man med andre Ord kan stille Krav til Kasserne om en saadan Præmieydelse i den kommende Tid, at de kan blive i Stand til, udover deres hidtidige vedtægtsmæssige Forpligtelse, at paatage sig al den Hjælpeydelse, det er muligt at give i Henhold til Bestemmelserne i Lovens tredie Afsnit. Det ærede 13de tingvalgte Medlem mener ingenlunde, det er muligt, saaledes som det ærede 14de tingvalgte Medlem mener, hvad der jo er Grunden til, at det ærede 14de tingvalgte Medlem fremfører disse Tanker. Nej, det, som det ærede 13de tingvalgte Medlem ønsker, er bare ganske simpelt dette: at vende tilbage til den tidligere Tilstand, som tilvejebragtes under den radikal-socialdemokratiske Regering, at forvandle Kasserne paa ny fra Forsikringsinstitutioner til et Sammensurium af Forsikring og Understøttelse, og for øvrigt, ud over det som Kasserne ad normal Vej kan yde, at faa det hele lagt i Kommunalbestyrelsernes Hænder med Hensyn til baade Ydelsens Størrelse og Rammen om de Personer, som skal have Adgang til den, medens Staten skulde bære en væsentlig Del af Udgifterne. Det er rigtig god socialdemokratisk Teori og Teknik, det ærede Medlem her tager Ordet for. Jeg synes ikke, det ærede 14de tingvalgte Medlem skulde understøtte de Bestræbelser, som det ærede 13de tingvalgte Medlem her udfolder, og det er dog til syvende og sidst det, det ærede 14de tingvalgte Medlem gør ved sin Anbefaling af at lade Lovens Afsnit III helt